

hvertil Communen i Aarenes Lov maa udbringe Byggegrundene for at være dækket. Naar man i Beregningen herover følger de samme Forudsætninger, som ere lagte til Grund under Forhandlingen imellem Commissionen og Communens Delegerede, da sees det, at, naar 1,154,000 Rd. strap svarer til 4,177,880 Rd. ved jevnt Salg i Løbet af 70 Aar (jfr. Krigsmin. Skr. 28. Aug. f. A.), saa svarer 942,000 Rd. strap til 3,434,000 Rd. i Løbet af 70 Aar. Hertil maa lægges det Beløb, som efter Overflaget maa anvendes for at gjøre Terrainet tjenligt til Bebyggelse, nemlig 1,830,000 Rd. Den samlede Indtægt, hvortil Communen for at være dækket maa udbringe Byggegrundene, bliver herefter 5,264,000 Rd., hvilket, efter det i det Foregaaende (ved Omtalen af Commissionens Grundlag for Forhandlingerne) opstillede Forhold, svarer til 4 Rd. 2 Mk. pr. Dv. Alen af de 1,178,000 Dv. Alen, og ca. 5 Mk. pr. Dv. Alen af de 165,300 Dv. Alen, til hvilke der vil mangle Fyld ved Boldenes Sløfning.

Vender man sig dernæst til det Spørgsmaal, om den afsluttede Handel i Genhold hertil maa betragtes som fordeelagtig for Staten, samt om Sagen fra Statens Side er bleven ledet paa den rette Maade, saa maa ovenstaaende Mindretal besvare dette Spørgsmaal benægtende. For det Første er man ved de Beregninger, som danne Grundlaget for den nominelle Kjøbesums Fastsættelse, i flere Henseender gaaet ud fra Forudsætninger, som Mindretallet finder urigtige eller uholdbare. Det er forudsat, at der vil medgaae 70 Aar, inden Terrainet ved jevnt Salg kan være afhændet til Bebyggelse. Et saa langt Aaremaal stemmer ikke med de Erfaringer, som hidtil have om Hurtigheden af Kjøbenhavns Tilvært. Undersøge vi denne i de sidste 30 Aar, saa havde Kjøbenhavn 1840 en Folkemængde af 120,819, 1855 af 143,591 og 1870 af 180,472. Men dette er kun Folkemængden i Kjøbenhavns Commune; i det samme Tidrum har Kjøbenhavn, naar den betragtes som Stad, udvidet sig ind i Nabocommunerne, og skal Sammenstillingen være rigtig, maa selvfølgelig den Befolkning, der ved de anførte Folketællinger fandtes i den Deel

af disse Communer, som nu factist ere en Deel af Hovedstaden, lægges til dennes Befolkning. Det er navnlig Frederiksberg nuværende Bydistrict, som her maa komme i Betragtning. Særskilte Dplysninger om dettes Folkemængde have ikke for 1840 og 1855, da det endnu ikke eksisterede som saadant; hele Frederiksberg Sogn havde ved disse to Folketællinger henholdsvis 2,304 og 4,342 Mennesker; men da Folkemængden 1870 var 16,256 i Frederiksberg Bydistrict og 595 i Frederiksberg Landdistrict, og da Landdistrictets Tilvært har været nogenlunde jevn, kan man uden væsentlig Feil anslaae Bydistrictets Folkemængde i 1840 til 2,000 og i 1855 til 3,900 Mennesker. I Tidrummet 1855—70 er Kjøbenhavn desuden voxet ind i Brønshøj Commune (Utterslev Mark) med c. 1,000 Mennesker og i Taarnby Commune med c. 3,000 Mennesker; dette fremgaaer tydelig ved en Sammenligning af Folketællingerne for disse Communer. Kjøbenhavns Befolkning efter dens nuværende Omfang som Stad kan som Følge heraf anslaaes til 123,000 Mennesker i 1840, 147,500 Mennesker i 1855 og lidt over 200,000 Mennesker i 1870. Tilværten har saaledes i de første 15 Aar af Perioden været 24,500 eller 20 pCt., i de sidste 15 Aar 52,500 eller 36 pCt.; i hele Perioden har den været 77,000 eller 63 pCt. At Kjøbenhavns Tilvært i den næste Menneskealder skal blive i nogen væsentlig Grad ringere, er der neppe gyldig Grund til at antage, da ingen særlige Forhold af nogen blivende Natur i de sidste 30 Aar have haft Indflydelse paa Stigningen. Lægger man det samme Procentforhold til Grund, vil Kjøbenhavn ved Aarhundredets Slutning have 336,000 Mennesker, og antager man blot, at Stigningen absolut — ikke forholdsvis — vil blive den samme, vil Kjøbenhavn Aar 1900 have 277,000 Indbyggere og 1910 over 300,000 Indbyggere. Af de nye Boliger, som ville være fornødne ved en saadan Tilvært, vil vistnok en Deel blive opført i den indre By, deels paa Gammelholn, deels i Nyboder; en anden, mindre Deel af Tilværten vil søge til Christianshavn og Amagerbro, og endelig vil